

Voorzitter,

Horende doof en ziende blind. Dat is de beste omschrijving die past bij het optreden van wethouder Simons terwijl hij namens de raad op de winkel van Orionis moest passen. Iedereen die een reorganisatie heeft meegemaakt weet dat er risico's als onzorgvuldige processen als gevolg van tijdsdruk, machtsmisbruik, rancune en angst aan kleven.

De wethouder zegt dat hij open heeft gestaan voor klachten over de angstcultuur, maar hij behoort zelf tot de uitvoerende macht. Geen wonder dat hij weinig reacties kreeg, 1 en 1 is 2. Het was slimmer geweest om na uitreiking van het zwartboek dat de SP en FNV in 2013 hebben gemaakt een onafhankelijk persoon te benoemen waar mensen naar toe konden gaan als zij meenden dat er oneerlijk werd beoordeeld.

Even wat zaken op een rij uit de zwartboek van SP die de wethouder misschien op kunnen frissen:

- We ontvingen op ons meldpunt veel mondelinge klachten over de effecten van de fusie tussen de Sociale Dienst, Kredietbank en WSW. De mensen met een WSW indicatie hebben aangegeven dat ze zich angstig en geïntimideerd voelen. Mensen die geen WSW indicatie hebben voelen zich gestigmatiseerd en behandeld als kleine kinderen.

Enkele citaten van werkbegeleiders en cliënten:

- Er wordt veelvuldig gedreigd met korting op de uitkering door werkbegeleiders
- Er is sprake van intimidatie en angstcultuur, men zwijgt uit vrees baan of uitkering te verliezen.
- “De intake-trajecten zijn vernederend. Er wordt zogenaamd aan voorbereiding op de arbeidsmarkt gewerkt, maar ik heb daar in meer dan 6 maanden niks van gezien.
- Hoe overleef je Orionis als leidinggevende? Niet zeggen dat het een zootje is, tegenover derden zeggen dat je niks weet en niets ziet, accepteren dat het een bestuurlijke chaos is, waarbij onduidelijk is wie nu waar leiding over geeft en wie verantwoordelijk is voor wat.

De voorbeelden van personeel dat zonder opgave van reden voor elke toekomstige functie bij Orionis uitgesloten werden, zijn zelfs de SP fractie (die toen niet in de raad zat) bekend. Hoe kan het dat de wethouder niet ingreep toen het sociaal statuut keer op keer overtreden bleek?

Er is een rechtszaak geweest waarin een mail is opgedoken van manager mw. Boere aan de directeur dhr. Struijk waarin letterlijk werd gezegd: *“Er zit geen afbreukrisico op de gevolgde procedure van de totstandkoming van de reorganisatieproducten. De uitwerking daarvan is op individueel niveau voor bezwaar en beroep vatbaar. Dat ebt dan weg, omdat het verdeel en heers systeem dan werkt.”*

In gewoon Nederlands staat er: *“We zetten het ontslagen personeel weg als individuele gevallen, ze kunnen dan wel procederen maar moeten dat individueel doen tegen enorme kosten. Het effect is simpel: verdeel en heers, dan hebben ze geen poot meer om op te staan”*.

Waarom heeft de wethouder geen onderzoek gesteld naar deze praktijken? En waarom houdt hij nog steeds vast dat er geen signalen ontvangen zijn van een angstcultuur?

Om deze redenen zijn wij mede-indiener van de motie.